

(ed. P. Wendland, post R. Khazarzar)
Neu entdeckte Fragmente Philos
nebst einer Untersuchung über
die ursprüngliche Gestalt der Schrift
de sacrificiis Abelis et Caini.
Berlin: Reimer, 1891, pp. 22–25.

Fragment 1

Vat. f. 205^v ἐκ τοῦ περὶ μέθης α΄. Τί γὰρ ἄπεστι τοῖς μεθύουσι κακόν; φίλος μὲν τοῖς τοιούτοις οὐδεὶς, μυρῖοι δὲ κόλακες γαστροῦς ἡδονῶν ἀνδραποδωδέστατοι δοῦλοι θηρίων τρόπον ἀποζώντες, ἃ σαίνει μὲν τοὺς τρέφοντας, ὅταν δὲ ἐπιλίπη τὰ ἐπιτήδεια, τροφή τοῖς ἐπιμελουμένοις χρῆται.

Fragment 2

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὥσπερ <βλάπτει> τοὺς βίῳ νήφοντι συζῶντας ἀήθης ἄκρατος, οὕτως καὶ τοὺς χαίροντας μέθῃ νήψις ἐξαπιναῖος ...

Fragment 3

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὰς ἐπηρείας καὶ ὕβρεις, ἃς οἶνος ἐργάζεται, ῥάδιον ἰδεῖν. ἐπιτεριχίζει γὰρ τὰ φαῦλα καὶ δοῦλα κατὰ τῶν ἀμεινόνων καὶ δεσποτῶν. ὑποβάλλει γὰρ σώματι ψυχὴν, διανοίᾳ αἴσθησιν, πάθεισιν ἀπάθειαν, φρόνησιν ἀφροσύνην, δικαιοσύνην ἀδικίαν, εὐσέβειαν ἀνοσιότητι καὶ συνόλως κακίαις ἀρετάς. ὧν τί ἂν τις νοήσας εὐροὶ κακὸν μειζρον;

Fragment 4

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπίσταται μέθῃ μήκιστον καὶ βαθύτατον ὕπνον ἐπάγειν· ὁ δ' ἐστὶ τοῖς χρωμένοις ἀλυσιτελέστατος νεκρῶν τρόπον προκειμένοις εἰς ἐπήρειαν. ἐρριμμένοι γὰρ οὐδ' εἰ τομάς ἢ σφαγὰς ἢ καύσεις ὑπομένοιεν, αἰσθάνονται.

Fragment 5

Vat. f. 210^r Φίλωνος ἐκ τοῦ περὶ μέθης α΄.

Τίς οὐκ οἶδεν ὅτι κριθαῖς μὲν ἔθνη τρέφεται μεγάλη καθάπερ τὰ πολλὰ τῶν Λιβύην νεμομένων, ὀλύραις δὲ ἕτερα, καὶ τὸ πολυανθρωπότατον Ἰνδῶν ὀρύζῃ; οἱ καὶ κατακερτομοῦσι τῶν σίτῳ χρωμένων ὡς ῥυπῶσαν καὶ δουλοπρεπὴ τροφήν ἀντὶ λευκοῦ πυροῦ τῆς ἐλευθέρους ἀρμοστούσης προσφερομένων. τίς δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι ἐλαιουργεῖται μὲν σήσαμα, ἐλαιουργεῖται δὲ καὶ κνήκος; καὶ πολλὰ τῶν ἄλλων ἤκιστα ἂν τις προσεδόκησεν. ἐπεὶ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ φασι ταῖς πρὸς Αἰθιοπίαν Θήβαις ἐκ ῥαφανίδων οὐκ ὀλίγον ἀποστάζειν καὶ πάλιν ἐκ τοῦ λεγομένου συνίστασθαι κρότωνος. ὁ δὲ κρότων ἔστι μὲν σπέρμα ζῳῶδες καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος καὶ τὰ ἄλλα ἔοικεν, ἀφ' οὗ καὶ τῆς ἐπωνυμίας ἔτυχεν· ὁ μάλιστα τοῖς κυσὶν ἐγγίνεται καθάπερ φθειρὸς ἀνθρώποις. καὶ ταῦτα πάντα τῆς πάντα θαυματουργούσης ἐν ἐκάστοις ἐκάστοτε θείας σοφίας ἔργα, ἡμῖν μὲν ξένα καὶ παράδοξα φαινόμενα, αὐτῇ δὲ ῥάδια καὶ δυνατά.

Fragment 6

Vat. f. 236^v Φίλωνος ἐκ τοῦ περὶ μέθης· Πῶς οὐκ ἔστιν ἀτοπώτατον γεωπόνους μὲν, ὁπότεν πυροῦς ἢ κριθᾶς μέλλωσιν εἰς τὰς ἀρούρας καταβαλέσθαι, νήφοντας ἐπὶ τὸν σπόρον χωρεῖν προεξητακότας καιρῶν ιδιότητος, χώρας ἐπιτηδειότητος, κατάστασιν ἀέρων, πνευμάτων διαφορᾶς, αὐξήσεις τε καὶ μειώσεις σελήνης – ἅπαντα γὰρ διερευνᾶν ἔθος οἷς τοῦ τελεσφορηθῆναι τὸν καρπὸν φροντίς εἰσέρχεται, – τοὺς δὲ τὸ κάλλιστον οὐ φυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ ζῳον, ἄνθρωπον σπείρειν ἀξιούντας ὀλιγωρία καὶ ῥαθυμία καὶ μέθῃ κακίας συνεργάταις χρῆσθαι; οὐς ἐχρῆν ἐπὶ τὸν τοῦ θειοτάτου σπόρον ἰόντας Τριπτολέμου δίκην, εἰ καὶ μὴ τοῖς σώμασιν, ἀλλὰ ταῖς διανοίαις μετεωρίσαντας αὐτοὺς

ἀλογῆσαι μὲν ἡδονῶν, ἀγνεῦσαι δὲ τῶν περιγεῖων ἀπάντων, ἵνα τῷ ὄντι λογικῆς φύσεως ἐπάξιον τελεσθῆ τὸ δημιούργημα, ἐπειδὴ κακῶν δημιουργῶν ὑπαίτια ἐξ ἀνάγκης τὰ ἔργα.

Fragment 7

Vat. f. 244^v ἐκ τοῦ περὶ μέθης. R. f. 191^r Φίλωνος und f. 220^r τοῦ αὐτοῦ (bezeichnet mit R2, Fr. 7. 8. 9 bei Harris S. 101). Ὡσπερ τῶν τελειοτάτων ἀγαθῶν αἰτίον ἐστὶν ἡ συμμετρία, οὕτω τῶν μεγίστων κακῶν ἀμετρία τὸν ὠφελιμώτατον λύουσα θεσμὸν ἰσότητος.

Fragment 8

R. f. 191^r folgt auf Fr. 7 τοῦ αὐτοῦ περὶ μέθης. Τὸ ἄνισον λυπηρὸν καὶ διαστατικόν, ὥσπερ καὶ τὸ ἴσον ἄλυτον καὶ συνδετικόν εἰς ὠφέλειαν.

Fragment 9

Ebenda folgt τοῦ αὐτοῦ. Τὸ εὐνομον καὶ τὸ ἴσον εἰρήνης σπέρμα καὶ σωτηρίας αἰτίον καὶ τῆς εἰς ἅπαν διαμονῆς, ἀνισότης δὲ καὶ πλεονεξία ὀρμητήρια πολέμου καὶ λυτικά τῶν ὄντων.

Fragment 10

Vat. f. 249^v ἐκ τοῦ περὶ μέθης α', P S. 681 Lequien (Harris S. 98) Philonis Αἰ πάντων ἀθρόαι πρὸς τὰναντία μεταβολαὶ σφαλερώταται, καὶ μάλιστα ὅταν μήκει χρόνου αἰ ὑποῦσαι στηριχθῶσι δυνάμεις.

Fragment 11

R. f. 276^v ἐκ τοῦ περὶ μέθης. Τῶν θείων δωρεῶν ἰκανὸς οὐδεὶς χωρῆσαι τὸ ἄφθονον πλῆθος, ἴσως δὲ οὐδὲ ὁ κόσμος, ἀλλὰ βραχέα δεξάμενος μεγάλαις ἐπιρρεούσαις τῶν θεοῦ χαρισμάτων δωρεαῖς τάχιστα ἀποπληρωθήσεται, ὡς ἀναβλύζεσθαι καὶ ὑπερεκχεῖσθαι. εἰ δὲ τὰς εὐεργεσίας ἀδυνατοῦμεν δέξασθαι, τὰς κολαστηρίους δυνάμεις πῶς ἐπιφερομένας οἴσομεν;